τῶν ὁμοδόξων ὑπομένεις θλίψεις, διατί μὴ μᾶλλον τὰς ἐκ τῶν ἑτεροδόξων.
ἀφορητότεροι γὰρ αἱ ἐκ τῶν ἔξω, τῶν ἐκ τῶν ἔσω. διὸ καὶ ὁ θεοσφόδρα
κηδόμενος ὑμῶν, τὸν ἐκ τῶν ἐναντίων ἡμῖν πόλεμον ἐπήνεγκεν. ὅπερ
οὐ τούτῳ ἀγνοὸς ἀσχολούμενοι, μὴ θήγωμεν καθ' ἡμῶν τὰ ξίφη. καὶ
τοῦτο πάντη ἀναμφήριστον. ὅτι ἀγὼν θεῖν καὶ ἀγήλοις ἡγαπῶμεν, οὐκ ἐν
τοῖς τούτοις καὶ τοιούτοις περιεπέσαμεν δεινοῖς. πόθεν γὰρ φησιν ὁ ἱα-
κωβος πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν. οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν
τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; εἰ δὲ καὶ ἐν ταῖς αἱ καὶ ῥι-
μόνον ἀριστόμεθα τὸν χν σεβόμενοι. καὶ τὰς ἐν τοιαῖς ἀνθρώποι οὐκ
οὐδὲ ταῖς θλίψεσιν ἀδόκιμοι, τί διαφερόμεν τῶν ἀπίστων. ὁ γὰρ οὕτω
τὸν θεραπεύων, οὐ τὴν ἀγηθεία, ἀλλὰ τῶν καιρῶν χαρίζεται. φησὶ γὰρ ὁ αὐτὸς
ἀπόστολος. μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν. ὅτι δόκιμος
γενόμενος, λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. ὃν ἐπηγγείλατο ὁ κς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν. καὶ ὁ παῦλος ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους αὐτοῦ ἐπιστολῇ.
οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ καυχόμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν. ἀδότες. ὅτι ἡ θλίψις
ὑπομονὴν κατεργάζεται. ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν. ἡ δὲ δοκιμὴ,
ἐλπίδα. ἡ δὲ ἐλπὶς, οὐ καταισχύνει. ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυ-
ται ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, διὰ πνς αἱ ἐν τοῦ δοθέντος ὑμῖν. ὁ δὲ
προφήτης ναούμ. αὐθίς φησι. χρηστὸς κς τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων τοὺς ἐλαβουμένους αὐτόν.